

CONCURS ESCOLAR DE TITELLES

CURS: 1991-92

A què obeeix la nomenclatura dels premis?

premi marraco:

Pels infants de Lleida el Marraco és un personatge sobradament conegut car es passeja per la ciutat quan és Festa Major.

És un drac fantàstic de grans dimensions, nascut a l'entorn de la processó del Corpus a la qual s'incorporà l'any 1671, «en memòria del drac que el Comte de Barcelona va matar a la muntanya de Montserrat».

El seu nom podria molt bé derivar del de Marrecs o Marroquins, adoptat per la colla dels seus portadors, pot ser relacionat amb el «Ball de Moros i Cristians».

Aquest personatge ha estat reconstruït en nombroses ocasions. El 1907 es va construir un Marraco que tenia la propietat de poder-se empassar els nens. Els portadors els alçaven fins a la seva bocassa i, d'allí, lliscaven per una mena de rascaculs fins a eixir-ne fora pel seu darrera.

L'actual Marraco és –amb algunes modificacions– el que dissenyà l'arquitecte municipal Lluís Domènec, el 1957, que va muntar sobre d'una plataforma motoritzada, la qual cosa li permet de desplaçar-se amb més rapidesa, però ha esdevingut desafamat perquè no engoleix ningú.

Tanmateix el Marraco és el titella gros de Lleida.

premi didó:

En «Didó» fou, sens dubte, el titellaire de més renom durant molts anys a casa nostra. El seu veritable nom era el d'Ezequiel Vigués. Va néixer a Terrassa el 1880. Era un vailet fort i entremaliat poc afeccionat a l'estudi. Ja de petit se sent molt atret pel món de les titelles i es munta el seu propi teatret. Quan li arriba l'hora de guanyar-se les garrofes marxa cap a Barcelona on farà d'aprenent en una empresa de teixits. Però mogut pel seu afany d'aventures, aixeca el vol i es planta a París, després a Londres i novament a París. Fa tota mena d'oficis fins regentar un cabaret. El 1930 embarca cap a Amèrica. Vol emprendre una nova etapa i certament fou així, ja que en arribar a terra panamenya decideix tornar al vell continent amb el mateix vaixell. Als cinquanta anys, sentint-se jove encara, descobreix la seva veritable vocació: la de titellaire.

Aquell mateix any, a París, Didó debutà com a titellaire.

El 1931 es trasllada amb els seus titelles a Barcelona i ja no es mourà dels Països Catalans.

El 1934 s'incorporà el seu teatret Teresa Riera que seria des d'aleshores la seva companya.

Entre d'altres locals, els titelles d'en Didó foren presents a Barcelona al cercle artístic de Sant Lluç, als 4 Gats, al Palau de la Música, a la Sala Mozart, a la Sala Maldà.

Després de la guerra, Didó es veu obligat a traduir les seves obres al castellà, però ja el 1946 retorna als seus textos originals catalans.

Didó va voltar per tota la geografia catalana amb la seva carpa i arreu hi ha gent que encara recorda. Els seus espectacles foren sempre comentats amb elogi.

Malauradament el reconeixement internacional li arribà massa tard. El 1960 fou invitat al festival de Lieja i també al de Bucarest. Però aquell fou l'any del seu traspàs. Teresa Riera mantingué vius els titelles d'en Didó fins ran de la seva mort el 1975.

premi juli pi:

Cal dir en primer lloc, que a Catalunya existeix encara un prototipus de titella de guant, anomenat «titella català», que es diferencia bàsicament dels altres, perquè se sosté amb els tres dits mitjans de la mà, mentre que el polze i el dit petit serveixen per a accionar els braços del titella. El cap del titella és de fusta tallada i es perllonga d'una peça fins al tors esculpit. Els braços arrenquen de la cintura i ajudats per la forma del vestit suggereixen el colze del titella.

El gran artista d'aquesta tècnica tradicional fou en Juli Pi (1852-1920). El nom d'aquest titellaire està estretament lligat al del cafè barceloní «Els 4 Gats», on ell acostumava a actuar i era a la vegada lloc de trobada i de tertúlia d'artistes com ara Russinyol, Cases i el jove Picasso.

Juli Pi fou el veritable creador de l'art català dels titelles, qui els perfeccionà i aconseguí desvetllar l'interès dels adults per aquest gènere. El seu renom està vinculat a nombrosos col·laboradors, pintors i escriptors principalment. La seva escola ha seguit fins fa ben poc amb les famílies de titellaires Anglès i Vergés.

centre de
titelles de
lleida

partida caparrella, 97 - tel./fax: (973) 27 02 49 - 25191 lleida

